

Handläggare: Lisbeth Oulis
Telefon: 08-508 01 696

Till
Rinkeby-Kista stadsdelsnämnd

Familjehemsplacerade barns och ungdomars hälsa

Remiss från kommunstyrelsen av motion (2012:67) av Inger Stark och Jackie Nylander (V) (KS-dnr 325-1810/2012)

Förslag till beslut

1. Tjänsteutlåtandet utgör svar på remissen.
2. Omedelbar justering.

Olle Johnselius
stadsdelsdirektör

Kerstin Alnervik
t.f. verksamhetsområdeschef

Sammanfattning

Motionärerna Inger Stark och Jackie Nylander (V) har tagit del av Socialstyrelsens rapport om oplanerade avbrott i familjehemsplaceringar av yngre barn och långtidsplacerade barn. Utifrån Bo Vinnerljungs forskningsresultat föreslår de kommunfullmäktige besluta att familjehemmen ska få bättre stöd och utbildning, att i riktlinjer och utbildningar lyfta fram vikten av att följa upp familjehemsplacerade barns hälsa samt att införa metoder och rutiner för riskbedömningar av oplanerade avbrott i familjehemsvården.

Förvaltningen är ense med motionärerna om vikten av att ta vara på nya forskningsrön och utveckla arbetet för familjehemsplacerade barn. Förvaltningen beskriver i remissvaret vilket arbete som idag görs inom dessa områden, men framhåller de svårigheter som ännu finns att fullt ut ta ansvar för familjehemsplacerade barns hälsa. Förvaltningen föreslår modeller för hur detta ska kunna förbättras i samverkan med landstingen och vilka områden socialtjänsten behöver utveckla för att minska antalet oplanerade avbrott i familjehemsvården.

Bilaga

Motion (2012:67)

Remissbehandling

Kommunstyrelsen har för yttrande senast den 1 mars 2013 remitterat motion (2012-67) av Inger Stark och Jackie Nylander (V) om hur socialtjänsten kan uppmärksamma hälsan och göra tillvaron lättare för familjehemsplacerade barn och ungdomar.

Övriga remissinstanser är Skärholmen och Älvsjö stadsdelsnämnder, socialnämnden, utbildningsnämnden och stadsledningskontoret.

Nämnden har fått uppskov med yttrandet till den 22 mars.

Motionens huvudsakliga innehåll

Motionärerna Inger Stark och Jackie Nylander (V) refererar till Socialstyrelsens rapport om oplanerade avbrott i familjehemsplaceringar av yngre barn och långtidsplacerade barn. Motionärerna menar att socialtjänsten måste bli bättre på att erbjuda hjälp och stöd när det uppstår konflikter i familjehemmet. Vidare menar motionärerna att socialtjänsten måste bli bättre på att hälsoundersöka barn och att följa upp hälsan under placeringen. De föreslår därför att riktlinjerna ska garantera ett bra stöd till familjehemmen, att hälsan hos familjehemsplacerade barn uppmärksammas och att metoder för skriftliga riskbedömningar av sammanbrott tas fram.

Motionen bifogas i sin helhet.

Förvaltningens synpunkter

Den forskning av Bo Vinnerljung, som presenteras i Socialstyrelsens rapport om ”Oplanerade avbrott i familjehemsplaceringar av yngre barn och långvarigt placerade barn” bekräftar tidigare forskning, men ger också ny kunskap om orsakssamband till sammanbrott av vården i familjehem. Kunskap innebär att arbetet kan förbättras och uppmärksamheten läggas där riskfaktorerna finns.

Förvaltningens familjehemsvård är inte omedveten om de risker för sammanbrott som kan finnas i vissa placeringar. Att det sker oplanerade avbrott i familjehemsvården är djupt olyckligt och något som socialtjänstens familjehemsvård försöker stävja på olika sätt. Detta sker bland annat genom noggranna familjehemsutredningar och genom stadens utbildningar för familjehem. Staden erbjuder både grund- och fortbildning samt föreläsningar till familjehem och jourhem.

En av familjehemshandläggarnas viktigaste uppgifter är att handleda familjehemmen. Även om många handläggare har utbildning i handledning är det inget generellt krav i yrket. Sedan ett par år tillbaka får det placerade barnet i nya placeringsärenden en egen handläggare skild från familjehemsföräldrarna handläggare. Detta förväntas öka möjligheterna för barnet att framföra hur han/hon upplever sin situation och vad barnet har för behov. De förbättringar som genomförts inom familjehemsvården under senare år, kan ha medfört att socialtjänsten upptäckt brister i vården och genomfört nödvändiga omplaceringar snabbare jämfört med tidigare år. Detta kan alltså ha ökat också antalet oplanerade avbrott i familjehemsvården.

Förvaltningen deltar i ett nystartat projekt – BRIFA – Barnets Rätt i Familjehem och Adoptivfamilj. Syftet med projektet är att förhindra sammanbrott och stora svårigheter i familjehem och adoptivfamiljer genom att stärka anknytningen mellan det placerade barnet och familjehemmet.

Förvaltningen tar alla indikationer på att det finns risk för avbrott i familjehemsvården på största allvar. Frågan om intervention eller omplacering är det bästa i det enskilda fallet är inte alltid lätt att besvara. En försvårande omständighet är att det är ytterst svårt att rekrytera nya familjehem. Förvaltningen önskar därför att socialnämnden prioriterar rekryteringen av familjehem, så att tillgången på nya och erfarna familjehem säkras.

Det är förvaltningens mening att det bästa vore att rekrytera och genom utbildning förstärka familjehem att bli ”specialister” på de bakgrundsfaktorer eller problem som en del av de familjehemsplacerade barnen har.

Ett annat viktigt utvecklingsområde är stödet till biologiska föräldrar i samband med och under placeringen. De erbjuds idag för lite stöd i att hantera de känslor och den situation det innebär att ha sitt barn placerat i annan familj – att vara förälder på avstånd. Bortsett från att det är rimligt med ett sådant stöd, visar också forskningen på risker med oplanerade avbrott om de biologiska föräldrarna intervenserar i vården.

När det gäller placerade barns hälsa föreskriver lagen att vid vård med stöd av Lagen med särskilda bestämmelser om vård av unga (LVU) ska barnet genomgå läkarundersökning ”om den inte av särskilda skäl är obehövlig”. Av lagen framgår inte vad en sådan läkarundersökning ska innehålla och något motsvarande krav i lagen för barn och ungdomar som placeras med stöd av Socialtjänstlagen (SoL) finns inte.

Från Socialstyrelsens sida finns det en rekommendation att genomföra hälsoundersökningar på alla barn och unga som ska placeras oavsett om placeringen har sin grund i SoL eller LVU. Likaså har det funnits anvisningar till vad en ”primär” och ”uppföljande” läkarundersökning ska innehålla. Trots rekommendationerna om läkarundersökning har det varit svårt att få till stånd en så grundlig undersökning som rekommendationen anger. Det var först 2012 som länets kommuner ingick en överenskommelse med Stockholms läns landsting om att Barn- och ungdomsmedicinska mottagningarna har en skyldighet att göra grundliga hälsoundersökningar av barn som ska placeras av socialtjänsten.

En revisionsrapport¹ från staden i februari i år behandlar frågan om samverkan mellan Stockholms stad och Stockholms läns landsting om barn och unga med psykisk ohälsa. Revisionsgranskningen visade ”oroande brister i samverkan kring barn och unga med psykisk ohälsa. Det område som visade på den största otydligheten i samsyn och samverkan är neuropsykiatriska utredningar” om vem som ska göra vilka utredningar – skola eller barn- och ungdomspsykiatri. Det visade sig att det också finns en otydlighet om vilka som ansvarar för dem som inte är i behov av den specialiserade psykiatriska vården, d.v.s. första linjens vård.

De flesta barn placeras i familjehem utanför Stockholms län. I dessa fall är det ofta svårt att få till stånd en tillräckligt gedigen hälsoundersökning, då det inte finns några avtal mellan landstingen i frågan. Förvaltningen har också exempel på barn som haft behandling hos barnpsykiatri i den kommun/landsting där barnet varit familjehemsplacerat, men som blivit jourhemsplacerat i annan kommun vid ett oplangerat avbrott i vården. Den nya kommunen tog inte emot barnet, eftersom barnet var skrivet i annan kommun. För att barnet ska kunna folkbokföras måste vården vara ”stadigvarande”, vilket den inte är i ett jourhem.

Förvaltningen förordar en modell med ett specialistteam inom staden, som tillgodoser barnets rätt till hälsoundersökning, uppföljning och behandling oavsett var barnet är placerat. Specialistteamet skulle kunna erbjuda konsultation till socialtjänsten, familjehem och institutioner. Teamet skulle också kunna fungera som ”länk” till skolorna, även om skolan finns i annan kommun, och bevaka barnets rättigheter till stöd i undervisningen.

Projektet SkolFam, som några stadsdelsnämnder i staden deltar i, är exempel på samverkansteam mellan skola, fritid och socialtjänst som kartlägger och följer upp familjehemsplacerade barns behov av stöd i skolarbetet. Arbetssättet har visat sig

---

¹ Revisionsrapport nr 2-2013

framgångsrikt i andra kommuner och kan förhoppningsvis bli modell för hela staden.

Förvaltningen menar att behovet av utbildning och stöttning till familjehemmen finns beskrivet i både stadens riktlinjer och i nationella dokument. Som framgått av ovanstående erbjuder också socialnämnden både grundutbildning och vidareutbildning till familjehem och jourhem.

Vikten av att följa upp placerade barns hälsa behöver uppmärksammas mer. Som framgått ovan menar dock förvaltningen att hindren för att genomföra hälsoundersökning, följa upp den och ge barnet den vård det behöver, måste undanröjas snarast för att en reell förbättring ska kunna ske.

Motionärerna föreslår slutligen forskningsbaserade årliga riskbedömningar för varje placerat barn med bedömning av sannolikheten av ett sammanbrott i placeringen. Familjehemsvården gör redan idag ”riskbedömningar” så snart det uppstår problem i placeringen eller konflikter i familjehemmet och/eller med biologiska föräldrar. Vad som händer under placeringen dokumenteras i journalen. Familjehemsvården gör återkommande uppföljningar av hur barnet utvecklas i familjehemmet, vilka redovisas till stadsdelsnämndens sociala delegation. Uppföljningarna följer upp de områden som finns i barnets vårdplan, vilket omfattar både hälsa och skolgång. Eventuella problem i själva placeringen tas också upp och en bedömning görs från fall till fall om vilka åtgärder som behöver vidtas.

Kunskapen från forskningen om vilka faktorer som ökar risken för oplanerade avbrott är värdefull inför nya placeringar och kunskapen bör enligt förvaltningen spridas till de yrkesverksamma genom utbildning.
